

[Jørgen Junior]

ler så pænt om. Vi ved, at den olie, som løber ind i Rhodesia, i stort omfang kommer fra England. Benzinen er i øvrigt billigere i Rhodesia end de fleste andre steder, der er tilstrækkeligt af den. Det er simpelt hen bare hykleri.

Hvis man skal prøve at se på situationen, som den reelt er, så bør Danmark over for Zimbabwe opføre sig på samme måde, som vi opfører os over for Cambodien, Sovjetunionen, Chile, DDR, Sydafrika og mange andre lande, hvis styreformer vi eller en del af befolkningen, en del af dette folketing ikke sympatiserer med. Vi bør følge den danske regel om, at man af hensyn til Danmarks interesser anerkender det reelle de facto styre, der findes i ethvert land. Så kan man inden for hvert parti glæde sig, hvis der kommer ændringer, det er da korrekt, men det, der sker over for Rhodesia, over for Zimbabwe, det er, at Danmark har taget en anden stilling, end vi har taget over for resten af verdens lande. Det er det, som jeg forstår kristeligt folkepartis forslag vil ændre på. Derfor er kristeligt folkepartis forslag et særdeles fornuftigt forslag og et moralsk anstændigt og rigtigt forslag.

Hvad sker der egentlig dernede nu? Udenrigsministeren har gennemgået den historiske situation – med visse følelseladede postuler, men o.k., nogenlunde fair, selv om det er set fra den ene side. Det er måske nok så interessant at se, hvordan situationen er nu, og hvad der vil ske i den kommende tid. Det er klart sagt fra Joshua Nkomos side, at der bliver krig, der er ikke tale om nogen forhandling. Er der med andre ord nogen som helst mulighed for det, som alle fornuftige, anstændige og civiliserede mennesker må gå ind for, nemlig forhandling og snak og løsning af problemerne? Er der en chance for det? Ikke så længe Joshua Nkomo og Robert Mugabe bliver støttet moralsk af FN, af den danske regering, af de fleste vestlige lande. Det er der først, i det øjeblik man siger: hør nu her, der er jo sket noget i de senere år. Der er jo tale om, at man nu vil have et flertalsstyre. Der er tale om afvikling af apartheid og alle disse forskellige ting.

Desværre kommer der vel en forøget militær aktivitet i området. Alle forventer – eller mange forventer – at Nkomos styrker, som ikke er særlig populære i Zambia mere, og som jo også er præget af det modsætnings-

forhold, der er mellem Mugabe og Nkomo, snart vil forsøge at gennemføre en offensiv ind i Rhodesia. Det er vel også det, man ønsker fra Zimbabwes, Rhodesias, nuværende overgangsregering, for hvis først Nkomos styrker kommer ud på åbent terræn, så er de nogenlunde sikre på at blive slået, for de kontrollerer jo i dag ikke nogen væsentlig del af Rhodesia. Det er ganske vist blevet sagt for nylig af en af repræsentanterne for Mugabes bevægelse, der var her i København, at man havde 1,3 millioner mennesker i de områder, som var befriet. Det blev sagt den 10. oktober på et møde arrangeret af Mellemløst Samvirke af en, der hedder Mzinda, som også er fra ZAPU, at man ikke kontrollerede nogen områder, at man ikke havde nogen administration i nogen områder, og det er en korrekt beskrivelse af situationen.

Det, som kristeligt folkeparti, som den sunde fornuft, her foreslår, det er, at vi ser på situationen, som den er nu. Der er nogle mennesker, 4-5 – 4 sorte ledere og repræsentanten for den hvide minoritetsregering, som er ulovlig ifølge internationale bestemmelser og beslutninger – der forsøger at få dette land til at leve videre i fred og ro. Og så er der nogle udefra, der forsøger at skabe et kaos. Det er det sidste, vi støtter fra dansk side, og det er det, som fremskridtspartiet under ingen omstændigheder kan støtte, både af hensyn til det pågældende land og af hensyn til Danmark. Naturligvis burde Danmark kunne handle officielt med Rhodesia, ikke ved, at der skal stå alle mulige mærkelige svindelting som »Made in Botswana« på varerne i stedet for.

I øvrigt synes jeg, det er meget enkelt, hvad det hele drejer sig om. Det drejer sig om, således som kristeligt folkeparti skriver: går vi ind for et multiracialt demokrati med mindretalsgaranti, eller går vi ind for et marxistisk étpartistyre – det er kun det første, kristeligt folkeparti har skrevet, men det er det andet, der er alternativet: går vi ind for et marxistisk étpartistyre? For mig er der overhovedet ingen tvivl. Selvfølgelig bør et dansk, demokratisk folketing gå ind for den mest demokratiske løsning, der er på en konflikt.

Den anden ting, det drejer sig om, er, om Danmark ønsker handel med alle lande, underordnet om det er lande, hvor menneske-